

hvilket Tal dog, inden Lovene tænkes at skulle træde i Virksomhed, antages at ville være forøget til ca. 10,700,000 Kr.

Det forekom Flertallet at være en betydningsfuld Opgave at arbejde hen til, at Ejendomsbesidderne kunde blive fri for at udrede dette store, aarlige Beløb efter de nu forældede Lovbestemmelser, dog selvfølgelig saaledes, at en Del deraf maatte udredes af disse Ejere under andre Former.

Hvis en saadan Ophævelse af de gamle Skatter kunde ske, er det en Selvfølge, at det nødvendige ny Paalæg af en fast Skat paa Ejendomme maatte paalignes efter Værdien, og dersom man i Forbindelse hermed kunde aflukke al Vigning af Kommunal Skat paa det ny Hartkorn og erstatte den med en Vigning efter Værdien, vilde der være gjort et stort Skridt til at afhjælpe de Klager, der i mere end en Mennefsalder have lydt over Uretfærdigheden af den nu anvendte Basis for Skat af faste Ejendomme baade til Stat og til Kommune.

Singen af disse Henseender gav noget af de tidligere behandlede Lovforslag endog blot det ringeste Bidrag. Ligesom baade Gammelstat, Land- og Vigningskat samt Bygningsafgift skulde vedblive at udredes, saaledes vedblev ogsaa den kommunale Vigning paa Hartkornet, og der var — for Sognekommunernes Vedkommende — af Folketinget end ikke gjort noget andet Skridt til Hartkornsaafgiftens Fiksering, end at der fremtidig som Regel ikke maatte ligned mere end hidtil.

Betdagelsen af et Forslag, som det fra Folketinget oversendte, vilde utvivlsomt føre til, at der endnu i Rækker af Aar maatte opkræves Skat efter de gældende Regler, saa at de med Hensyn hertil fremsatte Klager vilde vedblive at lyde. Thi naar der nu disponeres — som af Folketinget foreslaaet — over mere end 10 Mill. Kr. aarlig alene til Rettelse af de kommunale Skatter, og naar man i dette Djemed lægger Beslag paa en ny Indtægtskilde — Formue- og Indkomstkatt — i et saa betydeligt Omfang som af Folketinget vedtaget, kan enhver sigge sig selv, at det vilde vare lange Tider, inden Staten kunde bringe de med en grundig Omordning af de direkte Statskatter paa faste Ejendomme uundgaeligt forbundne Ofte, som ifølge Flertallets Forslag udgøre henimod 6 Millioner Kroner aarlig, jfr. det følgende.

Heri ligger efter Flertallets Opfattelse et stort Fejlslyn paa selve Opgavens Maal, og det er netop denne Omstændighed, der har foranlediget Flertallet til at tage hele Spørgsmaalet op til Behandling paa en ny Basis. Opgaven blev da ikke længere alene den at anvende det mest mulige af Statens Midler til at formindske de kommunale Byrder, men Formaalet maatte i første Række blive at udfinde en rationel, retfærdig og ensartet Maalestof for Paaligning af direkte Skat, saavel til Stat som til Kommune. I Forbindelse hermed skal det bemærkes, at det er irrationelt at indføre en ny Statskat (paa Formue- og Indkomst) alene for at hjælpe paa de kommunale Skatter, medens det kan være rigtigt og forsvarligt at indføre ny Statskatter (paa Formue- Indkomst- og Ejendomslyb) for at reformere de gamle Statskatter.

hvad der gjorde det muligt for Flertallet at lægge en Plan til Opnaaelse af det nævnte dobbelte Formaal, var den Omstændighed, at Regeringen i sit Forslag om Ophævelse af Land- og Vigningskatten m. m. havde sat Vigningen paa Ejendomslyb i System. Der fandtes heri et dygtigt og fuldstændig gennemført Grundlag, hvorpaa Flertallets Arbejde kunde bygges, og det vilde uden dette Grundlag have været umuligt at give sig i Lag med, paa saa Uger, at udarbejde det ny Forslag, som Flertallet herved tillader sig at forelægge Tinget.

Forudsætningen for denne virkelige Skattereform er selvfølgelig, at Burderingen af alle Ejendomme i Landet kan iværksættes i Løbet af et Aars Tid eller